

ДИДАКТИЧНИЙ ПОТЕНЦІАЛ ІНТЕРАКТИВНОЇ МЕТОДИКИ НАВЧАННЯ СТУДЕНТІВ-ХУДОЖНИКІВ

ГОРБЕНКО А. О., КОПИЛОВА Н. О.

Одеська державна академія будівництва та архітектури, м. Одеса, Україна

У реаліях сучасного світу відбуваються трансформації основних завдань, які ставлять перед собою вітчизняні заклади вищої освіти. У сучасній гуманістичній освітній парадигмі акцент остаточно зміщується на необхідність формування особистості майбутнього спеціаліста та перспективи його успішної соціалізації. Не менш важливим за підготовку до виконання професійних завдань виявляється підготовка молоді до життя у сучасному соціумі з його швидким і нестабільним ритмом життя. «Однією з ключових навичок ХХІ століття визнано критичне мислення» [1], що містить у собі низку важливих для сучасної людини компетенцій. Це, зокрема, вміння орієнтуватися у нескінченному потоці інформації, що потрапляє до людини з різних джерел, формувати власну думку та успішно вирішувати як безпосередньо професійні завдання, так і поточні додаткові. Сюди ж можна віднести психологічну стійкість. Подібні завдання постають і перед майбутніми спеціалістами сучасної художньо-мистецької сфери. У цьому контексті ефективним шляхом набуття необхідних компетенцій постає використання інтерактивної методики навчання, що має значний дидактичний і комунікативний потенціал, а, отже, сприяє підвищенню ефективності навчання здобувачів вищої освіти.

Проблематика методів інтерактивного навчання активно розробляється у сучасній педагогічній сфері та в низці галузей гуманітарної науки. Даній тематиці присвячено роботи вітчизняних науковців, таких як Г. Беленька, І. Гевко, К. Костюченко, Н. Кузьміна, Н. Лалак, Н. Мирончук, Л. Онучак, Л. Сагер, Г. Стеценко та інші. Систематизацію матеріалу щодо інтерактивних технологій навчання у вищій школі подано у навчально-методичному посібнику Н. Волкової [2]. Проте можна звернути увагу на те, що проблеми впровадження інтерактивних методів навчання для студентів творчих спеціальностей залишаються недостатньо висвітленими у сучасному науковому дискурсі. Значно більше уваги вітчизняних дослідників приділено формуванню та аналізу інтерактивної методики навчання школярів на заняттях з образотворчого мистецтва. Тоді як розкриття даної проблематики у контексті вищої художньої освіти також має велике значення. Це підтверджують теоретичні розробки таких авторів, як В. Косяк, Т. Ніколаєва, В. Сирота, З. Сирота, Н. Шульц.

Інтерактивна методика на відміну від пасивного навчання (коли здобувач просто слухає лекційний матеріал) сприяє активному залученню студентів-художників до навчального процесу, розвиває їхні креативні та комунікативні здібності. «Радикальною відмінністю традиційного та інтерактивного навчання є те, що студент не тільки поповнює та зміцнює свої знання, але також доповнює та «конструює» нові» [3, с. 14]. Інтерактивні методи дозволяють студентам бути активними учасниками навчального процесу, взаємодіяти з викладачем та одногрупниками, обговорювати та аналізувати твори разом. Інтерактивні завдання, такі як цікаві тести, розв'язування кросвордів, вправи на асоціації, моделювання ситуацій за темою заняття тощо, спонукають до самостійного пошуку та вибору рішень, стимулюють творчий потенціал та оригінальність в мистецтві.

Означений підхід сприяє розвитку комунікативних навичок здобувачів вищої художньої освіти. Інтерактивне навчання вимагає взаємодії та спілкування між студентами, що допомагає розвивати навички комунікації та колективної роботи.

Це сприяє обміну ідеями та думками у колективі, що є вельми необхідним для творчої людини, якій після закінчення навчання доведеться засвоювати соціальні механізми сучасного ринку мистецтва, співпрацювати з кураторами виставок та вибудовувати комунікацію з майбутніми шанувальниками свого таланту. У цьому контексті механізмом взаємодії можуть стати сумісні науково-творчі проєкти, які студенти мають виконувати у командній роботі.

Водночас інтерактивна методика забезпечує індивідуалізацію навчання: правильний підбір та варіативність індивідуальних завдань дозволить студенту працювати у власному темпі, обирати ті завдання, що найбільш відповідають його потребам та інтересам. Це сприяє підвищенню самостійності у навчанні та вдосконаленню своїх навичок.

Отже, використання інтерактивної методики здатне підвищити якість навчання студентів-художників, розвинути творчі здібності та допомогти їм перетворитися на соціально успішних діячів художньо-мистецької сфери.

Література:

1. Беленька Г. В. Інтерактивні методи навчання як засіб розвитку критичного мислення студентів. Актуальні проблеми психології. Збірник наукових праць Інституту психології імені Г. С. Костюка НАПН України. Харків: КЦ ФОП Іванової М. А., 2020. Том IV. Вип. 16. С. 33-45.

2. Волкова Н.П. Інтерактивні технології навчання у вищій школі: навчально-методичний посібник. Дніпро: Університет імені Альфреда Нобеля, 2018. 360 с.

2. Сагер Л. Ю., Сигида Л. О., Колесник А. А. Інтерактивні методи навчання як інструмент маркетингу освітніх послуг. Вісник Сумського державного університету. Серія «Економіка». 2018. № 4. С. 13-24.